

”תערוכות אחרות” / הארץ / 11.1.63 / תע' יחיד / גלריה ”הדסה קלצ'קין” / תל-אביב

באולם הנאה מאוד של גלריה ”הדסה ק”, מציג שרגא וייל סדרת רישומים, מונוטיפים וציורי שמן, ביניהם דיפטיכון וטריפטיכון, על נושאים תנ”כיים שההשראה להם נלקחה ברובה מפסוקי קהלת. המשכנעים ביותר מבין המוצגים הם דווקא הרישומים והמונוטיפים בהם נשמר היטב השלד המבני, והקו הרגיש לא טושטש ע”י גיבוש יתר על אפקטים של טקסטורה שונים. שרגא וייל שולט במידה לא רגילה בטכניקת המונוטיפ ומשיג ניקיון ביצועי גם במורכבים שבציוריו בטכניקה זו. הפסוקים הנאים של קהלת הובנו, משום מה, ע”י שרגא וייל כחומר מצוין לציור חלק ונקי, משוחק ודקורטיבי. החוויה של היאוש, אינה משתקפת כמלוא הנימה בציוריו של שרגא וייל. ציורים אלה מסודרים היטב, שכלתניים, טכניים ומשופעי משחקי חומר ואפקטים שונים. המגמה היא דקורטיבית-אסתטית וחסרה רגישות ציורית. פשוט קשה להבין איך צייר ותיק ומנוסה כשרגא וייל מרשה לעצמו לשחק בחומר כקישוט חסר כל משמעות. כדי שלא לחטוא לציורו של שרגא וייל, כדאי לנסות ולהתייחס אליו במנותק מגישתו הספרותית-תכנית וההקשר שהעניק לו הצייר עם הטקסטים הספרותיים-התנ”כיים. כך נשאר ציור בשני סגנונות שונים, האחד אקספרסיוניסטי יותר (4; 11; 20) והשני גראפי וטכני יותר (7; 18; 17), ושניהם דקורטיביים במהותם.

בשימוש בצבע מגיע שרגא וייל לעיתים להשגות מקוריות ויפות, המזכירות במשהו את צבעוניותו של טמאיו. אך מקומות לה מועטים ולעיתים מופנים ע”י שימוש חסר אחריות ציורית. גם כאשר מופיעים מקומות כאלה בצורה טהורה כ”הכול הבל” (5), הרי האפקט הכללי הוא דקורטיבי ולא דווקא משרת משמעות עמוקה יותר.